

Νέο Αντεργατικό Νομοσχέδιο: ***Να μην επιτρέψουμε να μας πάρουν πίσω κεκτημένα αιώνων***

Η επίθεση του κράτους και του κεφαλαίου προς την κοινωνική βάση (πέρα από το πανεπιστήμιο), εντείνεται και απέναντι στον κόσμο της εργασίας με το νέο αντεργατικό νομοσχέδιο που θα καταθέσει σύντομα η κυβέρνηση. Με αυτό καταργείται τυπικά το κερδισμένο με αγώνες αιώνων, δωρο εργασίας και επεκτείνεται μέχρι και σε 10ωρο εργασίας με απλήρωτες τις υπερωρίες. Μόνη προϋπόθεση για την επέκταση του ωραρίου εργασίας αποτελεί η εξόφληση των παραπάνω ωρών σε ρεπό, άδειες και μείωση αντίστοιχων ωρών. Ουσιαστικά παραχωρεί τη δυνατότητα στα αφεντικά να εκμεταλλεύονται παραπάνω την εργατική δύναμη και τον ελεύθερο χρόνο των εργαζομένων.

Το κράτος επιλέγει να ποινικοποιήσει και να υπονομεύσει την απεργία ως μέσο πίεσης μέσω πολλαπλών διατάξεων του νέου νομοσχεδίου. Αυξάνει το προσωπικό ασφαλείας (δηλαδή το ελάχιστο ποσοστό των εργαζομένων που απαιτείται ώστε να μπορεί να λειτουργούν επιχειρήσεις που η λειτουργία τους είναι κρίσιμη για το κοινωνικό σύνολο όπως Δημόσιο, ΟΤΑ) στο 40%, διασφαλίζοντας την λειτουργία των επιχειρήσεων ακόμα και σε περίπτωση απεργίας. Αναγνωρίζει ως νόμιμες τις συνελεύσεις των σωματείων που ψηφίζει το 50% μία/ένας των εγγεγραμμένων μελών τους (νόμος που έφερε ο ΣΥΡΙΖΑ). Με αυτό τον τρόπο τίθενται περαιτέρω φόβητρα και νομικά εμπόδια ώστε να μη συνδικαλιζονται και να μην απεργούν - η απεργία θα κρίνεται παράνομη αν ασκεί “ψυχολογική βία” - οι εργαζόμενες/οι, χτυπώντας ταυτόχρονα τις δομές και τους φορείς οργάνωσής τους και κρίνοντας παράνομη κάθε απόφαση διαδικασίας που δεν δίνει τη δυνατότητα ηλεκτρονικής συμμετοχής. Πρακτικά, σε μία περίοδο όπου η φτώχεια και η ανεργία αυξάνονται γοργά, μεγαλώνει το κλίμα τρομοκρατίας απέναντι στον κόσμο της εργασίας που έχει την ανάγκη να διεκδικεί καλύτερους μισθούς, συνθήκες εργασίας κ.ά., προσπαθώντας να τους υποτάξει στην εξαθλίωση. Ακόμη, ευνοείται το ψηφιακό φακέλωμα των εργαζομένων, καθώς δικαίωμα διαπραγματεύσεων με την εργοδοσία για τη σύναψη ΣΣΕ (συλλογικής σύμβασης εργασίας) έχουν μόνο οι οργανώσεις εργαζομένων που έχουν εγγραφεί στα νομοθετημένα ψηφιακά μητρώα.

Το πλάνο της “ανακούφισης” των επιχειρήσεων από την κρίση του Covid19 που προβλέπει η κυβέρνηση, αφορά στην πραγματικότητα την απαλλαγή των εργοδοτών από περιττά έξοδα, αφού το νέο νομοσχέδιο προβλέπει και την απελευθέρωση των απολύσεων όσων εργαζόμενων βρέθηκαν σε αναστολή κατά τη διάρκεια της πανδημίας. Το μέτρο αυτό θα ωθήσει ακόμα περισσότερο κόσμο στην ανεργία, καθώς θα επιτρέπεται η άνευ όρων απόλυση όσου από το προσωπικό δε χρειάζεται λόγω της μειωμένης ή καθόλου δουλειάς που προκαλεί η κρίση των διαδοχικών lockdowns, εργαλειοποιώντας για ακόμη μία φορά την πανδημία προς όφελος των αφεντικών και χτυπώντας σε συνθήκες κρίσης χρόνια κεκτημένα της κοινωνικής βάσης.

Το νέο αντεργατικό νομοσχέδιο φυσικά έρχεται να πλήξει και εμάς τις φοιτητ(ρι)ες, ως (μελλοντικοί/ές) εργαζόμενοι/ες της χώρας, σε μια συγκυρία μάλιστα όπου ήδη από τα μέσα του Φεβρουαρίου ψηφίστηκε ο νόμος 4777 (Κεραμέως- Χρυσοχοϊδη). Ένας βαθιά ταξικός και αντικοινωνικός νόμος που προβλέπει διαγραφές φοιτητ(ρι)ών, βάση εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, καθώς και πειθαρχικά συμβούλια για τους/τις φοιτητ(ρι)ες, την εγκατάσταση καμερών και μηχανημάτων ελέγχου εισόδου, ενώ ιδρύει και σώμα πανεπιστημιακής αστυνομίας, φέρνοντας ακόμη περισσότερους μπάτσους στις ζωές μας. Απέναντι σε αυτήν την ολομέτωπη επίθεση και υποτίμηση των όρων των σπουδών μας, της δουλειάς μας και των ζωών μας εμείς αναγνωρίζουμε ότι οι φοιτητικοί αγώνες συνδέονται με αυτούς του εργατικού κινήματος αλλά και κάθε ευρύτερο κοινωνικό αγώνα.

ΟΥΤΕ ΣΚΕΨΗ ΓΙΑ ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΤΟΥ ΑΝΤΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ

**ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΑ ΣΩΜΑΤΕΙΑ,
ΤΟΥΣ ΤΑΞΙΚΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑ**

Συντονιστική Επιτροπή Συλλόγου Φοιτητ(ρι)ών Φυσικού ΑΠΘ